

„ДОБРУЖА“ ще излиза всѣка
Събота.

Цена за абонамента:
за 6 мѣсца . . . 6 лева
„ 3 „ . . . 3 „
За обявления се плаща 10 ст.
за всѣкой редъ.

Единъ брой 20 стотинки.

ДОБРУЖА

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И НАУКА

SAPIENTI SAT!

Всичко що се отпаса за
вѣстника се праща до редакцията
въ Добричъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.
Неплатени писма не се приематъ.

Въ Варна представителъ на
редакцията е В. Божиловъ
който и ще получава обявления
за печатанне.

Год. I.

Добричъ, 7 Ноемврий 1887.

Брой 3.

Добричъ, 7 Ноемврий 1887 год.

Въ какво се състои нашата непризнателностъ.

Това чувство-признателността — не може да се вложи на сила въ човѣшкото сърдце. Тя се искава само къмъ благодѣтели, които безкористно, чисто се направили нѣкое добро. Веднѣжъ г. благодѣтеля представи нѣкакви смѣтки, нѣкакви претенции за сторепото добро — признателността си нѣма вече мѣстото. Тѣзи сж толкова стари истини, щото човѣкъ, който познае нашия животъ или по-добрѣ, който познае какъ си служатъ нашитѣ руссофили съ туй чувство, ще се зачуди, като види че тий се изказватъ даже печатно. Нѣ нѣма що да се прави.

Никой не отказва факта, че Россия ни освободи отъ турското иго, никой не отказва, че кръвта на русски съдати станъ фундаментъ на нашия сегашенъ и бѣдѣщъ самостоятеленъ животъ. Въпроса, да ли Россия ни освободи безкористно или съ свои цѣли, нѣма толкова голѣма важностъ. Истината е тукъ че Россия поведе своитѣ войски къмъ балканитѣ или подбутнѣта отъ братско чувство или отъ своекористни цѣли. Да разгледаме и двата тѣзи случаи. Ако Россия ни е освободила безкористно, то по-сетнешното ѝ повѣденне доказва, че за Русското Правительство думата «безкористностъ нѣма сѣщото значение, каквото има за останялия свѣтъ. Безкористния благодѣтель направя добрината и само се радва на облагодѣтелствуващия човѣкъ, като му зачита човѣшкото достоинство. До 6-й Септемврий нѣмаше държава, нѣмаше княжество. Русскитѣ консули управяваха всичко. Всичкитѣ ни държавни мѣщи, за да се закрепятъ щогодѣ на власть се придържаха отъ политѣ на русскитѣ консули. Нѣ да оставимъ всичко. Съ акта отъ 6-й Септемврий Българитѣ излѣзаха изъ подъ руската опека, пакъ благодарение на глупостта на русскитѣ държавници и отъ тогава на насамъ стига да прѣбронимъ нѣколко русски братско-безкористни отношения къмъ насъ, като конференцията въ Цариградъ, 9 Августъ, русскитѣ братски цалувки съ топовни гърмежи отъ клиперитѣ въ Варна, Кауларезъ, бунтоветъ въ Руссе и Силистра и др. за да се увѣримъ че тѣзи братски отношения сж единъ отъ

най-лошавитѣ. И ако българитѣ почувствуваха болка отъ тѣзи удари, тѣ се провазгласиха за непризнателни.

Непризнателни, защото поискаха да живѣятъ по самостоятелно и като ги посерѣгнаха съ камчици не прѣтърпахъ православно-християнски; непризнателни защото не държатъ винаги калпака подъ мишницата си. Ето каква е нашата непризнателностъ.

Нѣ ако положимъ че Россия ни освободи отъ своекористни цѣли, то тя пакъ не особенно се отличи съ здравий си смисълъ. Българитѣ не могатъ да иматъ нищо противъ туй: Россия да имъ представи смѣтки да иска възнаграждения и т. н. (Всѣка година се даватъ по 2 милиона лева като възнаграждение по окупацията). Българитѣ не искатъ да останатъ длъжни никому.

Нѣ въ този случай — случай на смѣтки — трѣбваше търговски да постъпи безъ никакви претенции за признателностъ.

Ако ли като възнаграждение, тя иска нашето поробване, тогава... тогава нека дойде да ни зароби! Защото тя ни прави една отъ най-големитѣ обиди като на народъ, ако мисли че самъ, безкористно, ще ѝ се прѣдадемъ, защото тя ни пожелава най-големото зло, ако ни съвѣтва да се откажемъ отъ свободата си, отъ правото си да се урѣждаме сами спорѣдъ нуждитѣ си.

Остава послѣдното възражение че тя иска да има само влияние, което е изгубила. Нѣ до слѣдующий брой.

Варненскитѣ избори и прѣдателитѣ.

(Продължение отъ брой 2.)

Тукашния Самоваро-продавецъ Николаки Мирски, имагинарния градски докторъ Стефановъ, които сажо личаха съ присѣтственето си въ събраннето на гражданитѣ отъ 1 м. м. съ досегашния градски кметъ Х. Ангеловъ, като видѣха, че събраннето не обля злѣбъ ни за одного отъ тѣхъ, докривило имъ и се залавятъ да работятъ противъ либералното бюро и гражданитѣ, за да прокаратъ кандидатурата си. Истинна е, че бай Ангеловъ до прѣди 6 мѣсеца имаше по българска физиономия, истинна е, че той е способенъ и съ доказаниа опитностъ човѣкъ; нѣ кажете, молимъ ви се: какъ единъ гражданинъ ще се съгласятъ да си избератъ втори пътъ за кметъ тогози, когото аркадашитѣ му го

водятъ за носакато баба; какъ може да се прѣизбира човѣкъ, който не обръща никакво внимание, когато бѣднитѣ граждани чакатъ градския докторъ по нѣколко дена наредъ прѣдъ санитарното отдѣление на общинското управление и когато послѣдния, безъ да отиде и прѣгледа болнитѣ, имъ прѣписва лѣкове? Нима Варн. граждани сж длъжни да избиратъ за въ кметството хора съ способностъ, нѣ лѣниви и въ коститѣ, и да гледатъ на много мѣста града разсипанъ, улицитѣ мръсни и пощемъ не освѣтлени както трѣбва? Да, тона, вѣрваме, е хубаво за дармождитѣ, нѣ не и за гражданитѣ: тѣ не сж избирали състава на досегашното Общ. Управление за черни очи, не сж гласували само кмета да получава тлѣста заплата, да се расходи по цѣла недѣля съ пайтони ужъ да прѣглежда нѣкакви си чешми и тамъ да пицествува цѣлъ денъ съ руближнитѣ, а въ градския свѣтъ да се вѣстива на 8 тѣхъ дни веднажъ и пакъ да отива да си залива тлѣтитъ въ джестия на Н. Мирский. Не, не и пакъ не! Желанието на всѣки гражданинъ е да види града чистъ, улицитѣ прѣчисти, сиромаситѣ болни да бѣдѣтъ прѣгледвани отъ градския докторъ и изобщо да нѣма никакво недоволство отъ гражданитѣ. Това, разбира се, не ще иде по гайдата на бай Ангеловъ, а пакъ Н. Мирский, — така позорно исхвърленъ недавно отъ тукашния комитетъ «България за себе си» за прѣдателство и интриги, — не ще се съгласи да приеме не само за помощникъ на Ангелова, нѣ даже и за кметъ. Г-нъ Ангеловъ пакъ, на мѣсто да припознае своитѣ грѣховце, на мѣсто да се увѣри, че и цѣлата Варненска полиция, заедно съ тукашния полкъ, да се застъпи за него, пакъ нѣма да бѣде избранъ за кметъ, — рѣшава се съ нѣколко свои съмисленници, отривта честь, патриотизмъ и всичко друго скъпо за българина, подаде явно ръка на руближнитѣ, подлѣга една частъ отъ тукашнитѣ турци, намѣри стодня случай, сблужи се съ и тѣй незадоволянитѣ гърци и работата му бѣше на редъ. На другия денъ, слѣдъ събраннето въ «Старата Гимназия», всички Варненци останаха вкаменени, като узнаха, че по прѣдложението на нещастния бай Ангеловъ и Н. Мирский, въ гръцката митрополия, се свиква ново събрание, косто да земе въ внимание желанието на тукашнитѣ гърци: отъ другитѣ народности, както и отъ българитѣ да се набератъ по малко и други по достойни кандидати за въ състава на бѣдѣщия градск. свѣтъ. Идете послѣ това и не-

дѣйте казва, че Ангеловъ, Н. Мирский и съмисленниците имъ сѣ си изгубили ума. Нъ не! Ний се бъркаме въ прѣдположението: великитѣ хора, отъ категорията на П. Каравеловъ, биватъ или смахнати, или луди, нъ вършатъ пѣкъ и велики работи. Господа, недѣйте ги прѣзира, недѣйте имъ се прѣсмива; че тѣхнитѣ вѣтрничави глави ще родятъ единъ день нѣщо, което ще облагоденствува дѣлия ни народъ. Недѣйте забравя и това, че Н. Мирский има нѣщо като жилка отъ рода на Гавриила Паша. Човѣкъ е това, дѣ ще го познаеш! Нима не знайте и това, че П. Каравеловъ и Д. Цанковъ едно време се бѣха посвѣтили приживѣ, та насмалко остана да трѣгнемъ синца да си кѣсаме отъ дрѣхитѣ имъ парцалчета за муски. Както и да е, азъ вървамъ, че ще останете смаани, ако ви се открие, отъ какви съображения подаватъ помѣнатитѣ г-да рѣка на гърцитѣ. Да Ви кажа. Прави бѣха нашитѣ стари, дѣто приказваха, че дѣдо Господъ ще си дигне берекетя. дѣто сме вирнали глава противъ грѣцкия патрикъ. Не излѣзи ли това върно? Отъ както Цариградския патрикъ ни провъзгласи за схизматици, малко ли войни и възстания, малко ли бѣсенни и кланни, малко ли гладове, землетръсенни и небесни знаменни истѣгли България? Кажете де: отъ какво Д. Цанковъ, П. Каравеловъ, Климентъ си продадоха съвѣстѣта, по коя причина се прѣсна толкова рублиа изъ българско и за що не се е доосвободила България? Княза дойде, защо го не припознаватъ силитѣ, защо не можа да стане до сега Балканскѣ федерация и защо Х. Ангеловъ че се избра пакъ за Варненски кметъ? На ли се отъ това, дѣто сме схизматици! Нъ било що било, и врѣмето си отнесло всичко свос, а ний трѣбва днесъ да ликуваме, че намъ ни прѣстон свѣтло бѣдѣще: и България роди вече достойни синове, които майсторски сѣ набутали пердето, задъ косто се крие всичко горѣ сказанно — схизмата. Това зло, г-да, ще прѣмахнатъ бай Ангеловъ, Н. Мирски и съмисленниците имъ. Тѣ сѣ влѣзли вече за това нѣщо въ споразумѣние съ тукашния грѣцки владика Калиникосъ, и работата е вече наредъ. О, любене, стани на врѣме отъ подземлието, отърси прѣста отъ коститѣ си и дойди да оплетеш и поставишъ на главитѣ на тѣзи заслужили български синове по единъ лавровъ вѣнецъ, та бѣдѣщето поколѣние да съгледа въ него, като въ огледало, кои сѣ биле срѣдствата и обстоятелствата, що сѣ издигнали, тѣзи нещастници до тѣзи височина на положението имъ. Нъ какво направихъ? . . . Азъ се отдалечихъ. Моли прошка за това. И тѣй въ събранието, прѣдседателствувано отъ помѣнатия грѣцки владика, слѣдъ като говорили съгражданитѣ ни гърци за насъ дебелоглавитѣ българци много ни врѣли, ни кипѣли, нашитѣ заслужили кукумѣвѣ не само че не се револтирали отъ това, нъ напротивъ «почтении» Н. Мирски се е осмѣлил и е говорилъ, че въ Варна прѣобладающия елементъ сѣ гърцитѣ, и затова трѣбвало за въ състава на бѣдѣщия градски съвѣтъ, като избератъ него и Ангелова, да се избератъ повече гърци и турци, за да не се прѣскатъ градскитѣ

пари за обществени заведения и за поддържаннето на българскитѣ народни училища, защото въ Варна живѣли само 16% българци. Пусто дърво, пусто дърво! Бе бай Николае, ами че какъ не те досрамѣ, бе? Или ти, както се вижда, си искалъ да кажешъ, че въ Варна има само 16% българци рублиажи, подобни на тебе и брата ти? Знаемъ те азъ тебе, че ти всѣкога, кога говоришъ, друго мислишъ, а друго казвашъ. — Санкимъ падашъ малко идиотча. На ли? Нъ и братъ ти не лѣже. Горкия, колко плачаше за жената и дѣцата си, кога бѣха дошли по насъ клиперитѣ и какъ достоенъ се показа той като българинъ, кога се отрѣча тържественно прѣдъ тукашния русски консулъ, че не е нашъ братъ! Да, добръ е той, нъ незная, защо правителството го държи йоще въ тукашния слѣдъ да малтретира подчиненитѣ си, дѣто не сѣ гласували за тебе въ прѣминалитѣ избори. Ами той бѣше ли въ Митрополията? Стига за сега толковъ, до пѣти повече, а да видимъ, да порасправимъ на читателитѣ, какво е станало йоще въ митрополията съ пазарѣкави, нъ за вашата, а не за Балканската федерация. И тѣй, най-сетѣ, послѣ дългитѣ си съвѣщания, като сториха вѣра и клѣтва, едни отъ събранитѣ цѣлуваха св. Евангелие, други — корана, а трѣти — подлогитѣ на свѣтния му Калиникоса, и тогазъ чакъ всички се съгласили да земаатъ мѣрки, та ни да спечелятъ изборитѣ, или да ги развалитъ съ скандалъ. Г-нъ Трано, единъ отъ троенскитѣ български гърци, съ г-на В. Велисарнусъ, за да си постигнатъ по-лесно цѣлта, пожертвували 100 лири за подкупуванието на тукашнитѣ канкчи.

Криво-лѣво, дочакахме най-сетѣ и денѣтъ на градскитѣ избори, 4 Окт., и, когато цѣлия градъ вече се бѣ стекаль да гласува въ двора на «Старата Гимназия», около 70 канкчи, на чело съ г-н. Трано, В. Велисарнусъ и Н. Мирски, се узовоха въ училищния дворъ. Тѣмо въ 9 часъ, сутринѣта, прѣдседателя, П. Мишайковъ, съ членовѣтъ Ст. Кабакчиевъ и В. Велисарнусъ, расправи на избирателитѣ, че имъ прѣдстои да си избиратъ хора за съставъ на бѣдѣщия градски съвѣтъ, нъ ги помоли да си избератъ прѣдварително йоще седемъ души допълнителни членове за въ бюрото. Гражданитѣ, като съзнаваха важността на тѣзи избори, избраха си за таквизъ хора, каквито имъ трѣбваше. Гърцитѣ останаха крайно незадоволни отъ това и, по съвѣта на Н. Мирски, на нѣкои други чиновници, се впугнаха да биятъ кого дѣ завърнатъ. Българитѣ, задружно съ турцитѣ и арменцитѣ, се държаха, почнаха да се бранятъ, като моляха, съ прѣдседателя на бюрото, гърцитѣ да мируватъ. Послѣднитѣ не искаха и да чуятъ за това, и йоще повече се настървяха. Българитѣ се упрѣха, рѣчния бой стана общъ, полицията, заедно съ управители, растърваше и моляше мятежницитѣ да се разотидатъ; нъ послѣднитѣ не се съгласиха, полицията се видѣ безсилна и се повика на помощ полвинъ рота войска, която, безъ да гърми, възстанови прѣдшния редъ. Прѣдседателя, поканенъ на мѣстото си отъ избирателитѣ, откри изборитѣ и гласуванята се

почнаха и свършиха тихо. Кждѣ обвѣлъ, прѣдседателя Мишайковъ, като видѣ, че той и съмисленниците му ще загубятъ и въ тѣзи избори, безъ да намѣри нѣщо незаконно, безъ да заяви нѣкому, заедно съ Кабакчиева и Велисарнуса, напустна мъличката бюрото и чакъ въ 5 часа вечерѣта прати ключовитѣ на урнитѣ съ члена отъ постоянната комиссия, Д. Ивановъ, подъ личния надзоръ на когото се и отвориха самитѣ кутни. Г-н. Ангеловъ, Н. Мирски и други нѣкои зломѣрени личности видѣха, че пакъ оставатъ на пѣстка, за да прѣдставятъ тѣзи избори за незаконни, почнаха да пушатъ разни клевети противъ войската, че тя ужъ била само гърцитѣ, когато съ фактове може да се докаже, че въ онази неразбория не само гърцитѣ, нъ и повечето отъ българитѣ си истеглиха. Рублиажитѣ незадоволени и отъ това, отидоха по надалечъ: захванаха да каратъ гърцитѣ да данатъ въ министерството лѣжливи протести противъ Обр. Управителъ, г. Паничерский, на когото заслугитѣ както за града ни, тѣй и за цѣлото ни отечество, ще останатъ незабравими отъ родъ въ родъ. Както се вижда отъ всичко казанно до сега, излиза, че ний теглимъ отъ себе си, и затова, нещѣше да бѣде злѣ, ако и самото ни патриотическо правителство се погрижаше да прѣчисти продажнитѣ чиновници, които, както се забѣлѣва въ тозгодишнитѣ избори, много се мъчиха да подпомагатъ рублиажитѣ да докопатъ въ рѣцѣтъ си нѣкаква власт.

Варна, 28-й Октомврий 1887 г.

Евгений Дрѣбовъ.

Ромѣнскитѣ вѣстникъ «Telegraful» № , който се издава въ Бугурецъ печати цѣла статия за нашия вѣстникъ, въ която казва, че ний сме излѣзли да проповѣдваме за освобождението на тазъ частъ отъ Добружа, които се намира подъ Романия, като прибавя, че България неоправена още отъ една война въ границитѣ на сегашната си територия, явили се хора, които исбатъ нови бъркотии и сплѣтнии.

Като опровержение на това, ний ще кажемъ на нашитѣ събрата и на съсѣдитѣ си Ромѣни, — съсѣди, които сме уважавали и ще уважаваме, до колгито тѣ ще бѣдѣтъ тѣй съчувствени къмъ насъ, че нашия вѣстникъ нѣма таквазъ цѣлъ, не е печатилъ и не ще напечати никакви ревулюционни статий и, нѣма да помѣсти въ колонитѣ си, даже нѣщо, което да ги огорчи.

Вѣстникътъ ни има за цѣлъ, да защацава днешното правителство на Негово Ц. В. Князѣтъ ни, а да изобличава предателитѣ и зломисленницитѣ, вѣтрѣшни и вѣншни, на нашето Отечество, а особно тѣзи, които са артисали въ Источний край на България. Ако въ първий брой на вѣстникътъ си, спомѣнахме за Тулча и Кюстенджа и поискахме кореспонденти, които надали ще намѣримъ, защото тамошнитѣ българци, като незапознати съ работитѣ на княжеството, стапаха съпартизани на предателитѣ емигранти, то, напра-

вихме го съ същата цѣль, защото, мислимъ че известно и редакции, «Telegraful», че ромънската Добружа съ юго-источнитѣ градове на Романия, сѫ пълни съ нашитѣ емигранти.

Въ заключение повторно обяваме, че въ нашата програма нѣма нищо, което, както казахме, да огорчи създатѣли ни; за това молимъ уважаемата редакция на «Telegrafulle» да не тревожи духоветѣ на читателитѣ, особно на сънароднитѣ си, съ нѣща които нито презъ ума на нѣкой българинъ минаватъ.

ЛѢТОПИСЬ.

— Учимъ се, че г. Зл. Гунчевъ се заканвал да ни даде подъ съдъ за писаното ни въ 1-ий брой на «Добружа» за него. Ний съ особита благодарностъ ще посрѣщнемъ известието за осмъществленето на това заканване; а пъкъ за да има г. Гунчевъ повече причини, за да ни даде подъ съдъ, ще кажемъ и ей това.

Бай Гунчевъ е короненъ чиновникъ, слѣд. той немоще да се мѣси въ изборитѣ; а милостта му, ведно съ контролора си, на първитѣ (27 Септемврий) цѣлий день тича измѣжду селянитѣ, особито же измѣжду кметскитѣ намѣстници, които е заплашвалъ, че ще имъ препятствува при внасянето даждията, ако не распръснатъ мѣжду селянитѣ билетитѣ, които той имъ даде. На вторитѣ же (4 того) Гунчевъ бѣше единъ отъ онии, които подбуждахъ дивата карабоклужка тѣла да прави скандали.

За всичко това ние имаме факти.

— Отъ вѣрно мѣсто се научаваме, че г-нъ Управителя е далъ подъ углавно преслѣдване Желѣза Поповъ и Георги Касабовъ за смутуляването 250 ср. рубли. Дѣлото, както се учимъ, било вече пратено мѣстному слѣдователю. Ний рѣкопѣлимъ на тѣзи управителева постѣпка! Трѣба всичкитѣ тия крадци да се даждъ подъ съдъ, и се накажатъ най строго, за да види населенето, че за неговитѣ интереси има кой да се грижи. Георги Касабовъ трѣба да се даде подъ съдъ и за кражбитѣ си въ Земледѣлческата Каса.

— Съобщаватъ ни отъ вѣрно мѣсто, че минѣлата седмица се открила още една кражба на бившия земледѣлчески касперъ, Георги Касабовъ.

— На 24 того въ града ни бѣ дошълъ Манкалийскій Администраторъ (Околникъ Началникъ) и единъ ромънски поручикъ. Като се учимъ, цѣлѣта на тѣхното иданне била урѣждането нѣкон въпроси по взаимното преслѣдване разбойничитѣ. Намъ е драго, като виждаме, че мѣжду властѣ въ двѣтѣ съседни страни съществува съгласие и довѣрие.

— Научаваме се, че полицаята е ус-

пѣла да издирн кой е убития, който прѣди нѣколко дни бѣ намѣренъ въ околността на с. Александрия. Той е билъ бѣгалець отъ ромънската войска и е слугувалъ въ с. Дурбалий. Учимъ се също, че ся се открили и нѣкон улики, които указватъ на виновницитѣ на това гнусно престѣпление.

— На 25 мни. Октомврий въ махалата Кара-Боклукъ въ града ни се намѣрихъ залѣпени по улицитѣ двѣ пасквилчета, отправени едното до отговорника на вѣстника ни, а другото до едного отъ сътрудничитѣ. Да отговаряме на тия Щеревни произведения считаме за унижение и, ако спомѣняхме за появяването имъ, то е съ единичката цѣль да покажемъ г-ну Щереву, че рожбитѣ на мухлясални му мозъкъ можемъ различни измѣжду стотина подобни писанета.

— Учимъ се отъ вѣрно мѣсто, че тия дни въ София е стигналъ първий тренъ желѣзнопѣтень изъ Южна България; което ще рече, че строящата се линия е направена до София. Па и врѣмѣто му е, мислимъ. И така не малко отстапки се направихъ г. Грозеву.

— Научаваме се че Варн. Град. избори биле потвърдени отъ Министерството въ Вжтрѣш. Дѣла. Нѣма друго освѣнъ да издравимъ Варненци.

За 3-ий того въ Народното Собрание освѣнъ другитѣ въпроси, щѣлъ да бѣде на дневенъ редъ и въпроса за Климента. Нашето мнѣние за този чернокапецъ е, да го изгони камарата и го отхвърли отъ границитѣ на Държавата ни, като мерзавецъ.

Въ Варна се е появило едно вѣстниче подъ имя «Нова България» (че кога България остарѣ, та трѣба да се подновява?). Редакторъ-отговорникъ на това листче се подписва нѣкой си Д. Георгиевъ, задъ гърба на когото, както се учимъ отъ вѣрно мѣсто, се криятъ г-да: Кр. Мирски, Никола Живковъ, Козаровъ и др. — варненскитѣ либерали (sic). Въ вторий брой на царчалчето си, тия хорица сѫ посветили на вѣстника ни цѣла една колона. И кастрѣжитъ ли, кастрѣжитъ, маи съ хора бей! Като прочетохме драсаннето имъ, ний останжме очудени отъ логиката, съ която милоститѣ имъ се отличаватъ. Та и какъ да се неучудвашъ, бе брате, като виждашъ, че такива блядословия и гламавщини сѫ излѣзли изъ главата на кошъ коджамити директоръ на една Гимназия и изъ онѣзи некуфялата на прочутия нашъ градинарь (забавачаръ) Н. Живковъ?

Сѣдияли грѣшнитѣ хорица да ни справятъ какви букви имало въ Старобългареката писменность. Бе хора гламави, нема е задължително да се пише така, както се е писало прѣди 1000 години? Нема трѣба да пишешъ укона, защото прѣди нѣколко вѣка нашитѣ прѣдци ся го писали така? За съжа-

лѣние сте Вие, хора! а още повече ся за съжалѣние ония дѣца, които се повѣрени на Козарова.

«Най смѣшното е, че тоя листъ се обявява за правителственъ, а въ сѣщото врѣме той псува на лѣво и дѣсно двама висши правителствени чиновници, именно г-на Козарева, Директоръ на тукашната Държавна Гимназия, защото живѣялъ въ гимназията, когато ний знаемъ, че Министерството е рѣшило г-нъ Директора да живѣе тамъ, въ интереса на учебното дѣло. Второ напада прѣдседателя на мѣстний Окр. Сждъ, г-на Кр. Мирский, когото найпѣклено и безъ основание клевети, когато неговата дѣятелность въ полза на обществото е всеизвестна», казватъ хората около новата. Я вижте логика, я вижте чудо! Като сме се обявили за правителствени, небивало да закачаме висшитѣ правителствени чиновници: Козарова и Кр. Мирский. Да се смѣли човѣкъ, да се сърди ли на подобна глупость. Нека знайтъ новиститѣ, че ний, поддържайки правителството, нещѣ се посвѣтимъ да осѣдимъ тия негови чиновници, които или не се на мѣстата си, или злоупотрѣбаватъ съ тѣзи си мѣста. Боитѣ се да осѣждѣтъ подлото и бербантското само хората, на които самитѣ косѣма не е чистъ, отъ която пасмина сѫ и редакторитѣ на посестримата ни. Я вижте какъвъ голѣмъ грѣхъ сме сторили, като сме изобличили Козарова за живѣяннето му въ Гимназията и Кр. Мирский, за двуличното му повѣдение! Ако бѣхме тѣззи, като Новата, че Козаровъ живѣе въ Гимназията въ интереса на учебното дѣло и на Мирский дѣятелността въ полза на обществото е всеизвестна — щѣхме да бждемъ добри и названието на вѣстника ни щѣше да бжде правилно написано, нали г-да драскачи въ «Нова България»? Ехъ, идиоти съ идиоти, я по-добрѣ възгечисайте отъ този меракъ да издавате вѣстникъ!

Козаровъ живѣялъ въ Гимназията въ интереса на учебното дѣло! Засрамете се, бе бухали, ако не отъ друго, то поне отъ ония дѣца, които сѫ имали нещастнето да бждѣтъ воспитанници на подобенъ бѣзсъвѣстникъ. И съ какво живѣяннето на Козарова въ Гимназията ще помогне на учебното дѣло? Съ това ли, че ученицитѣ ще виждатъ какъ се кжнѣтъ дѣца и какъ имъ се пержѣтъ пелнитѣ? или съ това, че нѣкой отъ тѣхъ по нѣкога ще виждатъ какъ блядѣзата на г. Козарова си прави тоалета? или съ това, че въ время на преданне, ще слушатъ музиката на малкитѣ козаровчета? или, най-послѣ, съ това, че ония отъ ученицитѣ, които иматъ обичай да ходѣтъ рано въ училището, ще виждатъ бай Козарова по бѣли гащи, когато утринна милостта му излиза изъ харемлика?

Прѣди да свършимъ, ще посвѣтѣваме новиститѣ другожъ, кога ще употребяватъ чужди думи, да внимаватъ повечко, за да не ставатъ замѣнекия, като сѣ това въ 2-ий брой: намѣсто *исведомилъ* да пишѣтъ *апошилъ*.

За сега толкова; та другожд, като бъдемъ пакъ предизвикани, ще отговоримъ по надлъжно; но нецелъ да слизае толкова низко, за да отговаряме на инсинуации и бѣзсмыслени бѣбряния, както и на бабишкитѣ клѣтви, съ които ни е обсиपालъ въ 2-ий брой и съ които може би ще ни обсибва още Никола Живковъ.

РАЗНИ

Италиански вѣстникъ «Трибуна», съобщава, че въ една пощенска станция въ Италия, единъ български офицеръ бѣжанецъ, подалъ едно сандъче адресирапо до Министритѣ на България.

Станцията, като се съмнила въ лицето, което дало сандъчето, отворила сандъчето и извадила отъ него едно въспалително вѣщество направено на сухи смокини, а послѣ предала сандъчето праздно. Когато опитали вѣколко отъ тѣхъ смокини вънъ отъ града, тѣ се запалили съ ужасенъ грѣмъ и разровили една частъ земя.

Ето до какви срѣдства прибѣгватъ нашитѣ емигранти-предатели. Нека послѣ ни увѣряватъ, че Россия не поддържа короповани нихилисти.

— Здравнето на Германски наследникъ, безпокоюло докторитѣ, той тѣзи дни щѣлъ да се рѣши, да направятъ докторитѣ една операция.

— Докторъ Макензи се повиква въ Санремо защото важни симптоми се побвиха въ вѣдѣността на гърлото на Кронпринца. Има страхъ, че ще стане нужда отъ нова операция.

— «Norddeutsche Allgemeine Zeitung» казва, че Императорътъ Александръ при връщаннето си за Петербургъ щѣлъ да пристигне въ Берлинъ съ семейството си идущата недѣля. Денътъ и часътъ на пристиганнето както и трайнието на пребиваннето му въ Германската столица не били още извѣстни.

— Спорѣдъ «Moniteur de l'Empire» щѣла да стане консултация отъ разни доктори, тѣзи дни въ Санремо относително по пататъшното цѣрение на Кронпринца. Императора натварилъ княза Вилхелма да отиде за пѣколко дена въ Сант-Ремо за да има не само писменни по устни и подробни свѣдения по Консултацията.

— «Journal de St. Pétersbourg» констатира, че начинътъ по който Калноки глѣдалъ на положението на князъ Кобургъ се различава сжщественно отъ оня на Руското Правителство; спорѣдъ словото на Калноки за да стане законно положението на князъ Кобурга личевало само подтвърдението на Силитѣ, но Россия напотивъ никога не е припознала законността на избора направенъ отъ Великото Народно Събрание, защото това Събрание бѣше произлѣзло отъ насиства и незаконности. Тѣй като различността въ начинътъ на разсѣждането въпросътъ е толкова голѣмъ, то, ще бѣде твърдѣ мъчно да се постигне едно споразумѣ-

ние мѣжду Австрия и Россия относително характерътъ на Българската криза. Вѣстникътъ свършва така: Калноко се отнася до усилията които налагалъ Калноки за да се накара Россия да се присѣдини къмъ Силитѣ които желаятъ поддържането на мирътъ, мислиме, че Калноки ще направи много по добрѣ, ако употреби тѣзи усилия въ друго мѣсто. Россия не застрашава нито мирътъ нито независимостта на балканскитѣ народности.

— «Standart» казва, че единственото срѣдство на Россия да се избави отъ съмненията, е, да се откаже отъ маневритѣ които иматъ за цѣлъ да държатъ българския въпросъ отворенъ.

— На банкетата въ Лондонъ дадепъ отъ Лордмера, Лордъ Сализбурн произнесе едно слово въ което каза че по настоящемъ пищо не застрашавало мирътъ, който се желалъ отъ всичкитѣ държави. Той изрази симпатия за Калноки и Криспи които желаятъ поддържането на свободата, равенството и мирътъ.

— Французския вѣстникъ «Temps» казва, че букурещкиятъ главенъ прокуроръ открилъ на-скоро стотина мъртви тѣла на работници, които били убити въ единъ малкъ островъ между Русчукъ и Гюргево. Тази повинна е проста измислица; тя се опровергава отъ рапорта на главния прокуроръ.

— Князъ Вилхелмъ пристигна снощи въ Санремо. Консултацията на докторитѣ стану снощи.

— В. «Националь» извѣстява, че наследникъ князъ Германски като се научилъ за резултатътъ на консултацията се отгѣлилъ за малко врѣме и рѣши, че операцията нѣма да стане.

— Слухътъ, за блиското пристиганне на княгиня Клементина въ София, е неоснователенъ.

КНИЖНИНА

ДѢТИНСКА МЪДРОСТЪ, ръководство за въспитание и обучение дѣца отъ люлката до 3 години въ дома и отъ 3 до 7 години въ училищата „Дѣтинска Градина“ — Kindergarten — по методата на Фребеля; съ 532 фигури: за строение, плетение, ткание (?), рисувание и пр. (канво?), отъ Никола Живковъ; (ръководство при (?)) — глѣдано и наградено отъ Министерството на Народното Просвѣщение). Часть I. Печатница на Хр. Н. Войниковъ, Варна. 1887 год.; стр. 80. Цѣна 2 лева.

Нашата книжнина въобще е бѣдна; по бѣдността, която личи въ педагогическия ѝ отдѣлъ (не въ учебническия) е поразителна. За да утвърждава човѣкъ противното, трѣба да е, най малко, прекаленъ патриотъ. Ето защо появяването сега въ тогизъ на каква и да е книга по въспитаваннето се посрѣща отъ всички съ благоговѣние и съ пристрастна спсеходителностъ при оцѣнката; а това врѣди повече, отъ колкото се мисли.

Да обяснимъ тѣзи си мисълъ по-подробно.

Всѣкога и всѣкъждъ, като се появи нѣкоя нова книга, вѣщитѣ членове на обществото ѝмъ подхвъргатъ на строга, но бѣзпристрастна оцѣнка, съ което показватъ всичкитѣ ѝ недостатѣци и достоинства. Това тѣй го правятъ не за себя си и за тѣмъ подобитѣ; а за ония смъртни, които — било по неподготовеността си, било по други причини — немогатъ да видятъ всички недостатѣци и фалшивости на книгата, та взиматъ всичко казано въ нея за чиста монета. Въ насъ же, като се има прѣдъ видъ сиромашината на нашата книжнина, всѣка нова книга се посрѣща съ въсхищение; при оцѣнката, на недостатѣцитѣ ѝ се глѣда «прѣзъ прѣстѣ», и достоинствата ѝ се видятъ прѣзъ лупа. Това въ по-голѣмъ размѣръ бива, когато се оцѣнява книга по въспитаваннето или въобще по педагогията. Появили се нѣкоя нова книга по тоя книжовенъ отдѣлъ, нашитѣ вѣстници и списания се задоволяватъ съ стереотипнитѣ фрази: «излѣзла е отъ печатъ такъва и такъва книга. Ний ѝмъ препорѣчваме на читателитѣ си.

А дали тая книга заслужава препорѣка? дали тя не е написана бѣзграмотно и бѣзмысленно? дали автора ѝ е ималъ хаберъ отъ предметъта, по когото пише? дали, най послѣ, тѣзи книга нече принесе мечешка услуга на книжнината ни и на тия, които ще иматъ нещастieto да ѝмъ прочетатъ и да се водятъ по нея? — това всичко ни най малко неинтересува нашитѣ редактори. За тѣхъ важи само факта (появяването на книгата), а за слѣдствията отъ тоя фактъ тѣй нескатъ и да знаятъ.

Какви сж же тия слѣдствия? За жалостъ, читачо, най печални. (Слѣдв.)

ОБЯВЛЕНИЕ

ДОБРИЧКИ БОЛНИЧЕНЪ СЪВѢТЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 64.

Добричски Болниченъ Съвѣтъ съгласно чл. 3 отъ закона за публичнитѣ търгове, обявява на интересующитѣ се, че на 9-ий идещий Ноемврий часа на 2 послѣ обѣдъ ще се произведе въ канцеларията на Окол. Управление търгъ съ явно малонадаване и съ перетържва за доставяннето 100 (сто) кола дърва за Добричската трето-класна болница.

Залогъ за правоучастие въ търга се иска 25 лева.

Първоначалната цѣна за една кола се определя 5 лева.

Другитѣ поемни условия желающитѣ могатъ да поискатъ всѣки работенъ денъ и часъ отъ Секретаря на Съвѣта.

г. Добричъ, 27 Октомврий 1887 г.

Председателъ: Т. Войчевъ.

За Секретаръ: Г. Жековъ.

2—2

Напомниме на г-да спомоществателитѣ си, бѣзразлично единъ или повече броя имъ пращаме, писанното въ 1-ий брой на вѣстника ни, че 5-ий брой нече пратимъ никому, който не е предплатилъ и ги молимъ да побързатъ и ни внесатъ стойността на вѣстника, която, мислимъ, всѣкой ще се съгласи съ насъ, че не е голѣма.

При това, съобщаваме имъ, че слѣдъ пѣколко броя или ще увеличимъ формата на вѣстника, или ще почнемъ издаванетоъ му дваждъ въ седмицата, като запазимъ сжщата му цѣна.

Реданцията.